

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 7.12.2011
KOM(2011) 845 slutlig

2011/0413 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av ett stabilitetsinstrument

{SEK(2011) 1481 slutlig}
{SEK(2011) 1482 slutlig}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Kriser och konflikter drabbar länder i hela världen och utgör en risk för den globala säkerheten och stabiliteten. Konflikter är ofta kopplade till instabila stater och förvärras av försvagad samhällsstyrning och fattigdom. Dessutom är några av de allvarligaste säkerhetsriskerna världsomspännande, med följder för både utvecklings- och industriländer. Naturkatastrofer och olyckor orsakade av människan, narkotikasmuggling, organiserad brottslighet, terrorism, angrepp mot cybersäkerheten och störningar som följer därav leder till ökad osäkerhet, hinder i utvecklingen, urholkad rättssäkerhet och instabilitet. Klimatförändringarna är en växande utmaning som kraftigt förvärrar redan befintliga hot och som ger en ny dimension åt naturkatastrofer förorsakade av människan och säkerhetsrisker.

För att kunna bemöta dessa strukturella utmaningar krävs en betydande kollektiv ansträngning byggd på kraftfulla partnerskap med andra stater, det civila samhällets aktörer och regionala partnerorganisationer för att skapa villkor som gör att länder kan ges stöd så att de inte återfaller i konflikter. Utöver humanitärt bistånd krävs därför en övergripande EU-strategi för internationella kriser som gör att EU:s krisberedskap samt förebyggande åtgärder och krishantering kan utvecklas. Vidare behöver kapaciteten att sända ut experter på civila uppdrag med utgångspunkt i EU-medlemsstaternas och andra internationella aktörers samverkan utvecklas, samtidigt som en dialog förs med icke-statliga aktörer.

I det nya fördraget om Europeiska unionen (artikel 21) definieras de gemensamma övergripande principerna och målen för unionens externa insatser bl.a. "att bevara freden, förebygga konflikter och stärka den internationella säkerheten". Dessa har också stöd i flera slutsatser från rådet bl.a. om de yttre åtgärdernas effektivitet (2004), säkerhets- och utvecklingspolitiken (2007) och de allmänna slutsatserna (2010) som efterlyser en ytterligare förstärkning av EU:s krishanteringsverktyg till stöd för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik. Ytterligare politisk vägledning lämnades i rådets (utrikes frågor) slutsatser om konfliktförebyggande av den 20 juni 2011. Kopplingen mellan klimat- och säkerhetspolitik framhölls av rådet (utrikes frågor) den 18 juli 2011 som ett nyckelområde för ytterligare bearbetning. Under 2011 har kommissionen också utarbetat en genomförandeplan avseende EU-strategin för stöd till katastrofförebyggande i utvecklingsländerna,¹ där utvecklingen av förfaranden för bedömning av behoven efter kriser och katastrofer lyfts fram som en prioriterad metod för att inbegripa katastrofriskreducering i de drabbade ländernas riktlinjer för återuppbyggnad och stärka återhämtningsförmågan och krisberedskapen.

I enlighet med detta bör det nya stabilitetsinstrument som ersätter den förordning som löper ut den 31 december 2013 dra nytta av de möjligheter som lagts fram för att påskynda samordnade EU-ansträngningar på ovannämnda områden.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

(1) Offentligt samråd

¹ SEK(2011) 215 slutlig.

Kommissionen höll ett offentligt samråd om den framtida finansieringen av EU:s yttre åtgärder mellan den 26 november 2010 och den 31 januari 2011. Processen byggde på ett digitalt frågeformulär och bakgrundsdocumentet "Hur ska finansieringen av EU:s yttre åtgärder se ut efter 2013?", som utarbetats av kommissionen och europeiska utrikestjänsten. De 220 svar som inkom avspeglar ett brett och varierat spektrum, som visar på de många strukturer, åsikter och traditioner inom vilka de aktörer som ägnar sig åt yttre åtgärder verkar.

Vad gäller EU:s yttre åtgärder med inriktning på fred och internationell säkerhet, inbegripet EU:s fredsskapande åtgärder och krisberedskap, underströk många svarande också vikten av investeringar i långsiktig stabilitet, mänskliga rättigheter och ekonomisk utveckling. Stabilitetsinstrumentet möts med stor uppskattning och många svarande uppmanar EU att stärka dess potential, med särskild hänvisning till behovet av att säkerställa fördelarna, närmare bestämt den snabba utdelningen och direktfinansieringen.

(2) Extern experthjälp

I samband med en utvärdering 2011 av de delar i stabilitetsinstrumentet som gäller krishantering och krisberedskap (artiklarna 3 och 4.3) drogs slutsatsen att instrumentet är unikt i EU:s freds-, säkerhets- och utvecklingsstruktur och gör att EU kan stödja en brett urval av betydelsefulla krisberedskaps- och krishanteringsinitiativ. EU:s kapacitet att ingripa i krissituationer har breddats samtidigt som sammanhållningen och effektiviteten i de krisförebyggande åtgärderna och fredsskapande initiativen och parternas förmåga att förbereda sig för och möta kriser tillika har förbättrats.

I utvärderingen av åtgärderna för att minimera riskerna med kemiskt, biologiskt, radiologiskt och nukleärt material (artikel 4.2) underströks den vikt som medlemsstaterna fäster vid ett EU-program för att bidra till förstärkningen av partnerländernas kapacitet att bekämpa spridningen av känsliga ämnen och till uppbyggnaden av deras sakkunskap. Åtgärderna för att minimera riskerna med kemiskt, biologiskt, radiologiskt och nukleärt material gör att EU som kollektiv kan bidra till att minska hotet med användning i ont uppsåt av material till massförstörelsevapen och praktisk kunskap om dessa.

I en studie från 2009 om krisberedskapskomponentens omfattning (artikel 4, partnerskapet för fred) rekommenderas ett tydligare fokus på en förstärkning av de lokala parternas kapacitet och den politiska dialogen med icke-statliga aktörer samtidigt som de tematiska synergier mellan EU:s politiska prioriter och åtgärder som erhållit stöd maximeras. Det krävs en flexiblere finansieringsstrategi för att icke-statliga aktörer och EU-medlemsstater ska kunna dra nytta av detta bistånd.

I en publikation från EU:s institut för säkerhetsstudier, utgiven 2009, som innehåller den första heltäckande översynen av de åtgärder som mellan 1999 och 2009 vidtagits inom ramen för den europeiska säkerhets- och försvarspolitik understryks instrumentets katalytiska effekt och dess mervärde vid förberedelserna och förbättringen av genomförandet av EU:s långsiktiga yttre bistånd och åtgärder inom ramen för gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.

Samtidigt som omdömet om genomförandet hitintills på det hela taget är positivt, framhålls flera områden som kan förbättras. Det gäller särskilt instrumentets genomförandtakt och en ökning av dess totala flexibilitet med avseende på tidsramen för genomförandet av exceptionella stödåtgärder, interimsprogram, tröskelbelopp, ökande ekonomiska medel och stärkta personalresurser.

(3) Konsekvensbedömningar

Kommissionen har genomfört en konsekvensbedömning som avser fyra politiska huvudalternativ: (Alternativ 0) stabilitetsinstrumentet avslutas, (Alternativ 1) instrumentets nuvarande räckvidd bibehålls utan några ändringar, (Alternativ 2) en översyn av instrumentet för att öka dess flexibilitet, (Alternativ 3) ett nytt eller flera nya instrument a) för att separat ta upp krishantering och beredskapsfrågor samt säkerhetsrelaterade frågor – särskilt sådana som rör terrorism, transregionala hot och kemiskt, biologiskt, radiologiskt och nukleärt material – b) för att inbegripa EU:s verktyg för externa åtgärder som för närvarande genomförs inom ramen för andra instrument (t.ex. EU:s valövervakningsuppdrag eller den fredsbevarande resursen för Afrika).

Alternativ 0 avvisades omgående, eftersom en utebliven efterföljare till nuvarande instrument skulle innebära att EU både förlorade sin internationella trovärdighet och misslyckades med att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 21 i fördraget. Alternativ 1 innebär en förlorad möjlighet att använda erfarenheten för att förbättra och stärka instrumentets värde. Alternativ 3, att inrätta nya instrument som möjliggör en uppdelning mellan krishantering och beredskap å ena sidan och globala och transnationella hot å den andra, är inte någon välbetänkt lösning. Förutom att det strider mot det övergripande målet att minska antalet befintliga instrument, skulle det kunna leda till ett mindre sammanhållet och kompletterande samspel när det gäller att hantera drivkrafterna bakom konflikterna. Alternativ 2, att bibehålla instrumentets huvuddrag samtidigt som bestämmelserna rationaliseras för att öka flexibiliteten, var den lösning som föredrogs eftersom den gör att EU i framtiden kan reagera effektivare och snabbare på internationella hot mot freden och säkerheten. Genom alternativ 2 blir det i synnerhet möjligt att utöka och omdirigera exceptionella stödåtgärder som svar på kriser och utdragna konflikter samt ge kommissionen möjlighet att snabbt godkänna inledande insatser på ett sätt som förbättrar EU:s strategiska position i en viss krissituation.

De strategiska alternativ som övervägs är avsedda att konsolidera och så långt möjligt förbättra det nuvarande instrumentets funktionssätt.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Rättslig grund

Kapitlen 1 och 2 i avdelning III i del V av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*fördraget*) utgör den rättsliga grunden för samarbetet med tredjeländer, regionala och internationella organisationer, statliga och icke-statliga aktörer. Den föreslagna förordningen bygger främst på artiklarna 209.1 och 212.2 i fördraget och läggs fram av kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 294 i fördraget.

Subsidiaritet och proportionalitet

Då instrumentet har global räckvidd, en dubbel rättslig grund i fördraget (*utvecklingssamarbete och ekonomiskt, finansiellt och tekniskt samarbete med tredjeländer*) och inte är bundet av kriterierna för tilldelning av utvecklingsbistånd, kan EU gripa sig an kopplingen mellan säkerhets- och utvecklingspolitik på lämpligt sätt.

Som global aktör kan EU uppträda trovärdigt och tillika uppfattas som neutralt, vilket ger en konkurrensfördel vid interventioner i många konfliktområden för att motverka upptrappning eller för att bistå i det konfliktförebyggande arbetet. Effekten av insatserna ökar när de

genomförs på EU-nivå, då gemensamma ansträngningar ger ökat eftertryck i kontakterna med myndigheter och internationella partner. Krishanteringsåtgärder på EU-nivå maximerar samstämmigheten mellan insatserna och stödeffektiviteten. Behovet av synergier och samarbete ökar alltmer på internationell nivå, eftersom givarna upplever likartade problem med knappa resurser. Det bör här noteras att ett mycket begränsat antal EU-medlemsstater bedriver krishantering eller fredsskapande åtgärder på en nivå som är jämförbar med stabilitetsinstrumentet.

Val av instrument

Stabilitetsinstrumentet är inriktat på behov som annars inte kan tillgodoses under något annat instrument på grund av att a) insatserna brådskar, b) problemet är av en global eller transregional karaktär som går utöver räckvidden i ett geografiskt instrument, c) det område som biståndet går till inte finansieras genom instrument som är bundna av kriterierna för tilldelning av utvecklingsbistånd (t.ex. terrorbekämpning) eller d) stödet inte är landsspecifikt (t.ex. projekt för att utarbeta internationella normer eller strategier för att förebygga konflikter och skapa fred).

Dessutom har instrumentet visat sig fungera som en katalysator när det gäller att förbereda och förbättra förverkligandet av EU:s långsiktiga externa bistånd och åtgärder som beslutats av EU för att uppnå målen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken inom ramen för avdelning V i EU-fördraget.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Kommissionen föreslår att instrumenten med inriktning på yttre åtgärder för perioden 2014–2020 tilldelas 70 miljarder euro.² De resurser som enligt planerna ska tilldelas stabilitetsinstrumentet är 2 828,9 miljoner euro under dessa sju år.

5. ÖVRIGT

(1) Förenklingar

En av kommissionens prioriteter i den nya förordningen, och i fråga om andra program inom den fleråriga budgetramen, är att förenkla regelverket och se till att unionens bistånd till partnerländer och -regioner, det civila samhällets organisationer osv. underlättas på ett sätt som gör att förordningens mål uppfylls.

Förenklingarna kommer att ske genom tydligare avgränsningar och färre överlappningar mellan samtliga instrument för yttre åtgärder, så att vart och ett av dem får sin specifika utformning utifrån tydliga strategiska mål. Förenklade regler och förfaranden för tilldelning av EU-bistånd föreslås särskilt för avvikelser från kommittéförfarandet för antagandet av en andra exceptionell stödåtgärd enligt artikel 7 och ytterligare en ny bestämmelse, genom vilken kommissionen enligt samma artikel ska kunna anta exceptionella stödåtgärder om högst 3 miljoner euro utan att rådet informeras på förhand.

² EUF, Globala fonden för klimatfrågor och biologisk mångfald samt reserven för katastrofbistånd ligger utanför detta och finansieras därför inte genom EU:s budget.

Översynen av budgetförordningen, som är särskilt väsentlig med tanke på särbestämmelsen om externa åtgärder, kommer att underlätta för det civila samhällets organisationer att delta i finansieringsprogram, exempelvis genom en förenkling av reglerna, en minskning av kostnaderna för att delta och påskyndade tilldelningsförfaranden. Kommissionen avser att genomföra förordningen med hjälp av de nya flexibla förfaranden som föreskrivs i den nya budgetförordningen.

(2) Delegerade akter

Det anses allmänt att den demokratiska kontrollen av det externa biståndet måste förbättras. Samtidigt som de enskilda delarna i nuvarande stabilitetsinstrument bibehålls, föreslås det att den demokratiska kontrollen stärks genom bruket av delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget när det gäller vissa aspekter av programmen. De bestämmelser i artiklarna 3, 4 och 5 som rör bistånd omfattas av de delegerade akterna.

(3) Närmare redogörelse

Den nya strukturen i unionens instrument för att genomföra utvecklingsbistånd enligt budgetramen 2014–2020 presenteras i kommissionens meddelande En budget för Europa 2020³. Närmare upplysningar om de övergripande mål, specifika mål samt villkor som styr genomförandet av finansieringsinstrumentet för stabilitet återfinns i finansieringsöversikten i bilagan till förordningen.

³ KOM(2011) 500 av den 29 juni 2011.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av ett stabilitetsinstrument

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 209.1 och 212.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Denna förordning är ett av de instrument som direkt understöder Europeiska unionens yttre politik. Den kommer att ersätta Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1717/2006 av den 15 november 2006 om upprättande av ett stabilitetsinstrument⁴ som upphör att gälla den 31 december 2013.
- (2) Att bevara freden, förebygga konflikter och stärka internationell säkerhet och bistå befolkningar, länder och regioner som drabbas av naturkatastrofer eller katastrofer orsakade av människor hör till de viktigaste målen för unionens yttre åtgärder enligt vad som sägs i artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen. Kriser och konflikter som får verkningar i hela världen och andra faktorer som exempelvis terrorism, organiserad brottslighet, klimatförändring, utmaningar och hot inom it-säkerhetsområdet samt naturkatastrofer utgör en risk för den globala stabiliteten och säkerheten. För att effektivt kunna gripa sig an dessa frågor i god tid behövs särskilda finansiella medel och finansieringsinstrument som kan komplettera det humanitära biståndet och instrumenten för långsiktigt samarbete.
- (3) Förordning (EG) nr 1717/2006 antogs för att unionen bör kunna agera vid kriser och begynnande kriser på ett enhetligt och integrerat sätt, hantera särskilda regionöverskridande säkerhetshot och stärka krisberedskapen. Syftet med denna förordning är att med utgångspunkt i erfarenheterna från föregående instrument införa ett reviderat instrument så att effektiviteten och samstämmigheten vid unionens insatser kan ökas vad avser konfliktförebyggande och krishantering, krisberedskap och

⁴ EUT L 327, 24.11.2006, s. 1.

fredsbyggande åtgärder samt när det gäller att motverka säkerhetshot, bl.a. klimat-säkerhet.

- (4) Med åtgärder som vidtas enligt denna förordning söker man uppnå målen i artikel 21 i fördraget om Europeiska unionen och artiklarna 208 och 212 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. De kan komplettera och bör överensstämja med åtgärder vidtagna av unionen med anledning av målen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken inom avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och åtgärder som antas inom ramen för artikel V i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Rådet och kommissionen bör, vardera inom ramen för sin respektive behörighet, samarbeta för att säkerställa samstämmigheten.
- (5) I EU:s program för förebyggande av väpnade konflikter⁵, som Europeiska rådet har godtagit, betonas EU:s politiska åtagande om att konfliktförebyggande är ett av huvudmålen för EU:s förbindelser med tredjeland och vidare konstateras att unionens instrument för utvecklingssamarbete kan bidra till att detta mål uppnås och till att EU utvecklas som en global aktör. I rådets slutsatser om konfliktförebyggande av den 20 juni 2011 upprepades att detta program är en användbar grund för EU:s ytterligare konfliktförebyggande insatser.
- (6) I rådets slutsatser om säkerhet och utveckling⁶ (liksom i rådets slutsatser om EU:s hantering av instabila situationer) betonas att kopplingen mellan utveckling och säkerhet bör prägla EU:s strategi och politik för att bidra till konsekvensen i EU:s yttre åtgärder. Rådet drog närmare bestämt slutsatsen att det framtida arbetet för säkerhet och utveckling bör inbegripa konsekvenserna av klimatförändringen för säkerhets- och utvecklingspolitiken, frågor som rör förvaltningen av miljö- och naturresurser och migration.
- (7) Europeiska rådet antog den europeiska säkerhetsstrategin den 12 december 2003 och en genomföranderapport om denna den 11 december 2008. I EU:s strategi för den inre säkerheten, antagen i slutet av 2010⁷ konstateras även vikten av samarbete med tredjeländer och regionala organisationer särskilt för att bekämpa samverkande hot, såsom människohandel, narkotikahandel och terrorism.
- (8) I sitt uttalande om bekämpande av terrorism av den 25 mars 2004 uppmuntrar Europeiska rådet till en integrering av målsättningarna i kampen mot terrorism i de yttre biståndsprogrammen. Vidare innehåller EU:s strategi för kampen mot terrorism, antagen av rådet den 30 november 2005, en maning om ökat samarbete mot terrorism med tredjeländer och Förenta nationerna. I sina slutsatser om stärkande av kopplingar mellan inre och yttre aspekter av terrorismbekämpning efterlyser rådet en starkt kapacitet hos de behöriga myndigheter som är verksamma inom bekämpning av terrorism i tredjeländer vid den strategiska programplaneringen av stabilitets-instrumentet.
- (9) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning, bättre kan uppnås

⁵ Ordförandeskapets slutsatser vid Europeiska rådets möte i Göteborg den 15–16 juni 2001.

⁶ Rådets dokument 15097/07, 20.11.2007.

⁷ EU:s strategi för den inre säkerheten i praktiken: Fem steg mot ett säkrare Europa, KOM (2010) 673 slutlig, 22.11.2010.

på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (10) Behovet av medel för att finansiera Europeiska unionens externa bistånd ökar, men den ekonomiska situationen och budgetläget i unionen begränsar de resurser som finns tillgängliga för sådant bistånd. Kommissionen måste därför sträva efter att utnyttja de tillgängliga resurserna så effektivt som möjligt, bl.a. genom användning av finansieringsinstrument med hävstångseffekt. Hävstångseffekten ökas om det ges möjlighet till användning och återanvändning av de medel som investeras och genereras via de finansieringsinstrumenten.
- (11) Befogenheten att dels anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt med avseende på de områden för tekniskt och finansiellt bistånd som närmare anges i bilagorna till denna förordning, dels anta ytterligare förfaranden för utbyte av information och för samarbete, bör delegeras till kommissionen i syfte att anpassa tillämpningsområdet för denna förordning till en snabbt föränderlig verklighet. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. Kommissionen bör, då den förbereder och utarbetar delegerade akter, dessutom se till att relevanta handlingar så snabbt som möjligt översänds till Europaparlamentet och rådet.
- (12) För att trygga enhetliga förutsättningar för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter.
- (13) Befogenheter som rör programplanerings- och genomförandeåtgärder enligt denna förordning bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter⁸. Med beaktande av dessa genomförandeakters karaktär, särskilt deras policyinriktning eller deras ekonomiska konsekvenser, bör granskningsförfarandet i princip tillämpas vid antagandet av dem, utom när det gäller finansiellt småskaliga åtgärder. Kommissionen bör ha rätt att anta genomförandeakter med omedelbar verkan i vederbörligen motiverade fall där en snabb reaktion från unionens sida erfordras, när tvingande skäl till skyndsamhet gör detta nödvändigt.
- (14) Gemensamma bestämmelser och förfaranden för genomförandet av unionens instrument för yttre åtgärder⁹ fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../... av den ...¹⁰, nedan kallad *gemensamma genomförandeförordningen*.
- (15) Hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder (Europeiska utrikestjänsten) ska organiseras och arbeta anges i rådets beslut 2010/427/EU.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

AVDELNING I

⁸ EUT L 55, 28.2.2011, s. 13.

⁹

¹⁰

MÅL OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

Artikel 1

Mål

1. Unionen ska i enlighet med de villkor som fastställs i denna förordning vidta åtgärder som avser utvecklingssamarbete samt åtgärder för finansiellt, ekonomiskt och tekniskt samarbete med tredjeländer, regionala och internationella organisationer samt andra statliga och icke-statliga aktörer.
2. I överensstämmelse med målen för samarbetet ska de specifika målen för denna förordning vara följande:
 - (a) Att i en krissituation eller begynnande krissituation snabbt bidra till stabilitet genom att på ett effektivt sätt hjälpa till att bevara, upprätta eller återupprätta förutsättningarna för att unionens utvecklings- och samarbetspolitik ska kunna genomföras på ett korrekt sätt.
 - (b) Att förebygga konflikter, säkra beredskapen, att hantera situationer före och efter kriser samt att bygga upp fred.
 - (c) Att bemöta specifika globala och transregionala hot som har destabiliserande verkningar, däribland klimatförändringen.

Artikel 2

Samstämmighet och komplementaritet i unionens bistånd

1. Kommissionen ska sörja för att de åtgärder som antas i enlighet med denna förordning är förenliga med unionens övergripande strategiska policyram för partnerlandet och särskilt med målen för de instrument som avses i punkt 2, samt med andra relevanta unionsåtgärder.
2. Åtgärder som vidtas enligt denna förordning kan komplettera, och ska vara samstämmiga med åtgärder vidtagna enligt avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och avdelning V i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
3. Unionsbistånd enligt denna förordning ska komplettera stöd som beviljas ur närbesläktade unionsinstrument för externt bistånd. Det ska endast användas när dessa instrument inte ger möjlighet till lämpliga och effektiva insatser.
4. Verksamheter som omfattas av förordning (EG) nr 1257/96 av den 20 juni 1996 om humanitärt bistånd och rådets beslut (EG, Euratom) nr 162/2007 av den 5 mars 2007 om inrättande av ett finansiellt instrument för civilskydd och som berättigar till stöd enligt dessa rättsakter får inte finansieras med stöd av föreliggande förordning.
5. För att öka effektiviteten och enhetligheten i unionens och medlemsstaternas biståndsåtgärder, och för att förhindra dubbel finansiering, ska kommissionen verka för en nära samordning mellan sin egen och medlemsstaternas verksamhet såväl på

beslutsnivå som ute på fältet. För detta ändamål ska medlemsstaterna och kommissionen använda ett system för informationsutbyte. Kommissionen får i enlighet med artikel 9 vid behov anta ytterligare förfaranden för utbyte av information och för samarbete.

Artikel 3

Bistånd för att förebygga konflikter vid krissituationer eller begynnande kriser

1. Unionen kan ge tekniskt och finansiellt bistånd i syfte att uppnå de särskilda syften som anges i artikel 1.2 a som reaktion på en nödsituation, kris eller begynnande kris, en situation som hotar demokratin, lag och ordning, skyddet av de grundläggande mänskliga fri- och rättigheterna eller enskilda personers säkerhet och trygghet, eller en situation som riskerar att trappas upp till en väpnad konflikt eller att allvarligt destabilisera tredjelandet eller tredjeländerna i fråga. Åtgärderna kan även avse situationer där unionen har åberopat grundsatsklausuler i internationella avtal för att helt eller delvis upphäva samarbetet med tredjeländer.
2. Tekniskt och finansiellt bistånd enligt punkt 1 kan omfatta de områden som specificeras i bilaga I. Resultatindikatorn för bistånd ska utgöras av procentandelen projekt som antagits inom tre månader i samband med en kris.
3. Vid de extraordinära och oförutsedda situationer som avses i punkt 1 får unionen även ge tekniskt och finansiellt bistånd som inte uttryckligen omfattas av de särskilda biståndsområden som fastställs i punkt 2. Sådant bistånd ska begränsas till de exceptionella stödåtgärder som avses i artikel 7.2 och som
 - a) omfattas av det allmänna tillämpningsområdet och de särskilda syften som beskrivs i artikel 1.2 a,
 - b) till sin varaktighet är begränsade till den period som fastställs i artikel 7.2, och
 - c) normalt skulle berättiga till medel från andra EU-instrument för externt bistånd eller andra delar av föreliggande instrument, men som dock i enlighet med artikel 2 på grund av behovet att snabbt reagera på en situation bör bemötas genom åtgärder för kriser eller begynnande kriser.

Artikel 4

Bistånd för att förebygga konflikter, för krisberedskap och för fredsbyggande åtgärder

1. Unionen ska lämna tekniskt och finansiellt bistånd för uppnåendet av de mål som anges i artikel 1.2 b när det gäller förebyggande av konflikter, krisberedskap och fredsuppbyggnad.
2. Tekniskt och finansiellt bistånd enligt punkt 1 kan omfatta de områden som specificeras i bilaga II. Resultatindikatorn för biståndet ska vara hur mycket mottagarnas kapacitet att förebygga konflikter, hantera situationer före och efter kriser och bygga upp fred har stärkts.

Artikel 5

Bistånd för att motverka globala och regionövergripande hot

Unionen ska ge tekniskt och finansiellt bistånd för uppnåendet av de särskilda syften som fastställs i artikel 1.2 c på de områden som anges i bilaga III. Resultatindikatorn för biståndet ska vara graden av anpassning till EU:s relevanta säkerhetspolitik, inklusive den inre säkerhetens externa dimension.

AVDELNING II
PROGRAMPLANERING OCH GENOMFÖRANDE

Artikel 6

Allmän ram för programplaneringen och genomförandet

1. Unionens bistånd ska genomföras i enlighet med den gemensamma genomförandeförordningen samt via följande programplaneringsdokument och åtgärder för det finansiella genomförandet:
 - (a) Tematiska strategidokument och fleråriga vägledande program.
 - (b) Exceptionella stödåtgärder och interimsprogram.
 - (c) Årliga handlingsprogram och enskilda åtgärder.
 - (d) Särskilda åtgärder.

Artikel 7

Exceptionella stödåtgärder och interimsprogram

1. Unionsbistånd enligt artikel 3 ska genomföras i form av exceptionella stödåtgärder och interimsprogram.
2. Kommissionen får vidta exceptionella stödåtgärder i en krissituation enligt artikel 3.1 och i extraordinära och oförutsedda situationer, i enlighet med artikel 3.3, när åtgärderna måste genomföras snabbt eller flexibelt för att vara effektiva. Sådana åtgärder får ha en varaktighet på högst 18 månader. Åtgärderna får förlängas två gånger med ytterligare sex månader (högst 30 månader) om faktiska och oförutsedda hinder föreligger för deras genomförande, förutsatt att det belopp som avsatts för åtgärden inte ökar. Vid utdragna kriser och konflikter får kommissionen fatta beslut om en andra exceptionell stödåtgärd.
3. När en exceptionell stödåtgärd kostar mer än 30 000 000 euro ska den vidtas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.3 i den gemensamma genomförandeförordningen.
4. Kommissionen får anta interimsprogram i enlighet med samma förfarande i syfte att upprätta eller återupprätta de grundläggande förutsättningarna för att unionens externa samarbetspolitik ska kunna genomföras effektivt. Interimsprogram ska baseras på exceptionella stödåtgärder.
5. Innan kommissionen beslutar om eller förnyar några exceptionella stödåtgärder som kostar upp till 30 000 000 euro, ska den informera rådet om åtgärdernas art, mål och beräknade totalbelopp. Kommissionen ska även informera rådet innan den gör väsentliga förändringar av de exceptionella stödåtgärder som redan antagits. Den ska

ta hänsyn till rådets politiska strategi för frågorna både vid planeringen av åtgärderna och vid deras genomförande, så att EU:s yttre åtgärder blir samstämmiga.

6. Vid extraordinära nödsituationer som avses i artikel 3.1 får kommissionen vidta exceptionella stödåtgärder för upp till 3 000 000 euro utan att först informera rådet.
7. Kommissionen ska tidigast möjligt efter att ha antagit exceptionella stödåtgärder, men alltid inom sju månader, avge rapport till rådet och Europaparlamentet genom att översiktligt beskriva den vidtagna åtgärdens karaktär och sammanhang.
8. Kommissionen ska regelbundet informera Europaparlamentet om sin planering av unionsbistånd enligt artikel 3.

Artikel 8

Tematiska strategidokument och fleråriga vägledande program

1. Tematiska strategidokument ska generellt utgöra grunden för tillhandahållande av bistånd enligt artiklarna 4 och 5. De tematiska strategidokumenterna ska vara ramen för samarbetet mellan unionen och berört partnerland (eller region) och ska vara förenlig med det allmänna syftet och tillämpningsområdet och med unionens mål, principer och politik.
2. När tematiska strategidokument utarbetas och genomförs ska principerna om biståndseffektivitet tillämpas: partnerskap, samordning och harmonisering. De tematiska strategidokumenterna ska därför överensstämja med och undvika att dubblera programplaneringsdokument som godkänts eller antagits i samband med någon av unionens övriga instrument för externt bistånd. Tematiska strategidokument ska i princip bygga på en dialog mellan EU och, när så är lämpligt, relevanta medlemsstater, och berört partnerland eller berörda regioner, under medverkan av det civila samhället och regionala och lokala myndigheter, så att det kan säkerställas att berört partnerland eller berörda regioner i tillräckligt hög grad övertar ägarskapet i processen. Unionen och dess medlemsstater ska konsultera varandra i ett tidigt skede av programplaneringsprocessen så att samstämmigheten och komplementariteten i deras samarbete blir större.
3. Varje tematiskt strategidokument ska åtföljas av ett flerårigt vägledande program som sammanfattar de för EU-finansiering utvalda prioriterade områdena, specifika mål, förväntade resultat och EU-stödets tidsramar. De fleråriga vägledande programmen ska innehålla vägledande anslag för varje program under beaktande av de berörda partnerländernas och partnerregionernas behov och särskilda svårigheter. Referensbeloppen kan vid behov anges som ett intervall.
4. Kommissionen ska godkänna tematiska strategidokument och anta fleråriga vägledande program i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 15.3 i den gemensamma genomförandeförordningen. Detta förfarande ska tillämpas även för väsentliga översyner som får till följd att strategin eller programplaneringen för denna ändras i väsentlig grad.
5. Det granskningsförfarande som avses i punkt 4 ska dock inte tillämpas för smärre ändringar av tematiska strategidokument och fleråriga vägledande program som består i tekniska justeringar, omfördelningar av medel inom de vägledande anslagen

per prioritetssområde eller ökning eller minskningar av de ursprungliga vägledande anslagen med mindre än 20 %, under förutsättning att ändringarna inte berör de prioritetssområden och målen som anges i dessa dokument. I så fall ska de tekniska ändringarna inom en månad meddelas Europaparlamentet och rådet.

6. Det förfarande av tvingande skäl som avses i artikel 15.4 i den gemensamma genomförandeförordningen får tillämpas för att ändra tematiska strategidokument och fleråriga vägledande program när unionen av vederbörligen motiverade och tvingande skäl måste agera skyndsamt.

AVDELNING III

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 9

Delegering av befogenheter till kommissionen

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 10 för att ändra eller komplettera bilagorna I, II och III till föreliggande förordning, och att anta ytterligare förfaranden för utbyte av information och för samarbete.

Artikel 10

Delegeringens utövande

1. De befogenheter som avses i artikel 9 delegeras till kommissionen för den period som denna förordning är i kraft.
2. Delegeringen av befogenhet får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet senare datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
3. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
4. En delegerad akt som antas ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av [två månader] från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 11

Kommittéförfarande

Kommissionen ska biträdas av kommittén för stabilitetsinstrumentet. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

Artikel 12

Europeiska utrikestjänsten

Denna förordning ska tillämpas i överensstämmelse med rådets beslut 2010/427/EU om hur den europeiska avdelningen för yttre åtgärder (Europeiska utrikestjänsten) ska organiseras och arbeta.

Artikel 13

Finansieringsram

Finansieringsramen för genomförandet av denna förordning är 2 828 900 000 euro för perioden 2020–2020. De årliga anslagen ska godkännas av budgetmyndigheten inom budgetramen.

Under perioden 2014–2020 ska minst 65 procentenheter av finansieringsramen anslås åt åtgärder som omfattas av artikel 3.

Artikel 14

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2014.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA I

Tekniska och finansiella biståndsområden som avses i artikel 3

Tekniskt och finansiellt bistånd som avses i artikel 3.2 ska täcka följande områden:

- (a) Stöd, genom tekniskt och logistiskt bistånd, till insatser av internationella och regionala organisationer eller statliga och icke-statliga aktörer för att främja förtroendeskapande åtgärder, medling, dialog och försoning.
- (b) Stöd till uppbyggnad och drift av interimsförvaltningar som inrättats i enlighet med internationell rätt.
- (c) Stöd till utveckling av demokratiska och pluralistiska statliga institutioner, bl.a. åtgärder för att främja kvinnors roll i dessa institutioner, en effektiv civilförvaltning och därtill hörande rättsliga ramar på nationell och lokal nivå, ett oberoende rättsväsende, god samhällsstyrning och lag och ordning, bl.a. icke-militärt tekniskt samarbete för att stärka övergripande civil kontroll, översyn av säkerhetssystemet och åtgärder för att stärka förmågan till brottsbekämpning och rättsväsendets kapacitet i kampen mot terrorism, organiserad brottslighet och alla former av människosmuggling.
- (d) Stöd till internationella straffrättstribunaler och särskilda nationella tribunaler, sannings- och försoningskommissioner och mekanismer för rättsliga avgöranden i människorättsärenden samt hävdande och tilldömande av äganderätt i enlighet med internationella normer för mänskliga rättigheter och rättsstatsprinciper.
- (e) Stöd till åtgärder som behövs för att börja rehabilitera och återupprätta viktig infrastruktur, bostäder, offentliga byggnader, ekonomiska tillgångar och grundläggande produktionskapacitet samt andra åtgärder för att få fart på ekonomisk aktivitet och sysselsättning samt skapa minimiförutsättningarna för en hållbar social utveckling.
- (f) Stöd till civila åtgärder för att demobilisera och återintegrera de tidigare stridande i det civila samhället och när så är lämpligt att repatriera dem, samt åtgärder för att ta itu med barnsoldaters och kvinnliga stridandes situation.
- (g) Stöd till åtgärder för att mildra de sociala effekterna av omstruktureringen av de väpnade styrkorna.
- (h) Stöd till åtgärder för att, inom ramen för unionens samarbetspolitik och dess mål, hantera socioekonomiska effekter på civilbefolkningen från truppminor, blindgångare eller andra sprängordningar som använts i kriget. Verksamhet som finansieras genom denna förordning ska omfatta riskutbildning, stöd till offer, minröjning, och i samband med det förstöring av vapenlager.
- (i) Stöd till åtgärder för att, inom ramen för unionens samarbetspolitik och dess mål, bekämpa olaglig användning av och tillgång till eldvapen, och lätta vapen. Sådant stöd kan också inbegripa övervakningsverksamhet, hjälp till offer, åtgärder för att medvetandegöra allmänheten samt utveckling av juridisk och administrativ expertis och goda metoder.

- (j) Stöd till åtgärder för att säkra att kvinnors och barns särskilda behov i kris- och konfliktsituationer, bl.a. deras utsatthet för könsrelaterat våld, hanteras på ett fullgott sätt.
- (k) Stöd till rehabilitering och återintegrering av offer för väpnade konflikter, bl.a. åtgärder för att tillgodose kvinnors och barns särskilda behov.
- (l) Stöd till åtgärder för att främja och försvara respekt för de grundläggande mänskliga fri- och rättigheterna, demokrati och rättssäkerhet och därtill hörande internationella instrument.
- (m) Stöd till socioekonomiska åtgärder för att främja rättvis tillgång till och öppen förvaltning av naturresurser i en krissituation eller inför begynnande kriser.
- (n) Stöd till socioekonomiska åtgärder för att hantera effekterna av plötsliga folkförflyttningar, bl.a. åtgärder för att tillgodose behovet av värdsamfund i en krissituation eller inför begynnande kriser.
- (o) Stöd till åtgärder för att stödja utveckling och organisering av ett civilt samhälle och dess medverkan i den politiska processen, bl.a. åtgärder för att hävda kvinnors roll i politiken och åtgärder för att främja oberoende, pluralistiska och professionella medier.
- (p) Stöd till hantering av naturkatastrofer eller katastrofer som vållats av människan och hot mot folkhälsan om unionen inte lämnar något humanitärt bistånd och civilskyddsbistånd i överensstämmelse med artikel 2, eller som ett komplement till detta.

BILAGA II

Tekniska och finansiella biståndsområden som avses i artikel 4

Tekniskt och finansiellt bistånd som avses i artikel 4 kan omfatta stöd till åtgärder som syftar till att bygga upp och stärka EU:s och dess partners kapacitet att förebygga konflikter, bygga upp fred och hantera situationer före och efter kriser i nära samordning med internationella, regionala och subregionala organisationer samt statliga och icke-statliga aktörer när det gäller deras arbete med att

- (a) främja uppfångandet av tidiga varningssignaler och konfliktkänslig analys av risker vid utformningen av politiska åtgärder,
- (b) underlätta förtroendeskapande åtgärder, medling och försoning, särskilt vid framväxande motsättningar mellan olika befolkningsgrupper,
- (c) Stärka kapaciteten att delta i civila stabiliseringsuppdrag.
- (d) hjälpa upp återhämtningen efter konflikter och katastrofer.

Åtgärderna under denna punkt ska omfatta kunskapsöverföring, utbyte av information och bästa metoder, bedömning av risker och hotbilder, forskning och analys, system för tidig varning, utbildning och tillhandahållande av tjänster. Åtgärderna kan också inbegripa finansiellt och tekniskt bistånd för genomförandet av freds- och statsbyggande stödåtgärder.

BILAGA III

Tekniska och finansiella biståndsområden som avses i artikel 5

Tekniskt och finansiellt bistånd som avses i artikel 5 ska omfatta följande områden:

1. Hot mot lag och ordning, enskilda personers säkerhet och trygghet, särskilt viktig infrastruktur och folkhälsan.

Biståndet kan omfatta stöd till åtgärder som syftar till följande:

- (a) Stärkande av kapaciteten hos brottsbekämpande, rättsliga och civila myndigheter som arbetar med att bekämpa terrorism, organiserad brottslighet och alla former av människosmuggling, och med att effektivt övervaka illegal handel och transitering.

Transregionalt samarbete med två eller flera tredjeländer som visat en tydlig politisk vilja att lösa dessa problem ska prioriteras. Samarbete i kampen mot terrorism kan också ske med enskilda länder, regioner eller internationella, regionala och subregionala organisationer.

Åtgärderna inom detta område ska särskilt inriktas på god samhällsstyrning och överensstämma med internationell rätt, särskilt människorättslagstiftningen och internationell humanitär rätt.

När det gäller bistånd till myndigheter som arbetar med att bekämpa terrorism ska de stödåtgärder prioriteras som rör utveckling och skärpning av antiterrorismlagstiftning, genomförande och tillämpning av lagstiftning för finanssektorn, tullagstiftning och invandringslagstiftning samt utvecklingen av förfarandena för brottsbekämpning som är anpassade till de högsta internationella standarderna, skärpning av demokratisk kontroll och institutionella tillsynsmekanismer samt förebyggande av radikalism.

När det gäller bistånd som rör problemet med narkotika ska vederbörlig uppmärksamhet ägnas åt internationellt samarbete som syftar till att främja bästa metoder för att minska efterfrågan, framställningen och skadan.

- (b) Åtgärder avseende hot mot livsviktig infrastruktur, vilket kan inbegripa internationella transporter, bl.a. passagerar- och godstrafik, energirelaterad verksamhet och energidistribution, elektroniska informations- och kommunikationsnät.

Åtgärder på detta område ska särskilt inriktas på transregionalt samarbete och genomförandet av internationella normer för riskmedvetenhet, sårbarhetsanalys, krisberedskap och larm- och följdhantering.

- (c) Åtgärder som bidrar till att sörja för lämpliga reaktioner på större hot mot folkhälsan, bl.a. plötsliga epidemier med potentiellt transnationella verkningar.

Särskild vikt ska läggas vid beredskapsplanering, förvaltning av lager för vaccin och medicin, internationellt samarbete och system för tidig varning.

- (d) Åtgärder mot globala och transregionala verkningar av klimatförändringen med potentiellt destabiliserande effekter

- 2. Att mildra effekterna av risker och ha beredskap oavsett om orsakerna härrör från uppsåtliga handlingar, olyckor eller har naturligt ursprung, relaterade till kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära material eller agenser.

Biståndet kan omfatta stöd till åtgärder som syftar till följande:

- (a) främja civil forskning som ett alternativ till försvarsrelaterad forskning; stödåtgärder och medvetandegörande åtgärder för vetenskapsmän (t.ex. ökad medvetenhet om viss informations konfidentialitetsgrad) och även omskolning av och alternativa anställningar för vetenskapsmän och ingenjörer som tidigare varit anställda inom vapenrelaterad områden (t.ex. demilitarisering av vetenskapliga program, särskiljande mellan militära och civila kärnbränslecyklerna),
- (b) förbättra säkerhetsrutinerna i civila anläggningar där känsliga kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära material eller agenser lagras eller hanteras i samband med civila forskningsprogram,
- (c) inrätta – inom ramen för unionens samarbetspolitik och dess mål – civil infrastruktur och utföra erforderliga civila undersökningar för en avveckling, sanering och omställning av vapenrelaterade anläggningar när dessa inte längre förklaras vara en del i ett försvarsprogram.
- (d) Stärkande av kapaciteten hos de behöriga civila myndigheter som arbetar med utveckling och effektiv övervakning av handel med kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära material eller agenser (bl.a. utrustning för deras framställning eller leverans), inbegripet genom installering av modern logistik-, utvärderings- och kontrollutrustning.
- (e) Utveckling av de rättsliga ramarna och den institutionella kapaciteten för upprättande och genomförande av effektiva exportkontroller avseende varor med dubbla användningsområden, bl.a. regionala samarbetsåtgärder.
- (f) Utveckling av effektiv civil katastrofberedskap, krisplanering, bemötande av kriser och kapacitet för städinsatser efter eventuella stora miljöolyckor inom detta område.
- (g) I fråga om de åtgärder som omfattas av led b och d ska särskild tonvikt läggas vid bistånd till sådana regioner eller länder där det fortfarande finns lager av material eller agenser av den typ som avses i punkterna b och d och där det råder risk för att sådana material eller agenser kan komma att spridas.

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets beteckning
- 1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Mål
- 1.5. Motivering till förslaget eller initiativet
- 1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen
- 1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering
- 2.2. Administrations- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på driftsanslagen*
 - 3.2.3. *Beräknad inverkan på de administrativa anslagen*
 - 3.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagens eller initiativets beteckning

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av ett stabilitetsinstrument.

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen¹¹

Rubrik 19: Yttre förbindelser

Verksamhet 19 06: Krishantering och globala säkerhetshot

Benämningen på budgetkapitel 19 06 motsvarar nuvarande struktur för finansieringsinstrumenten för 2007–2013. Det föreslås behålla samma verksamhet och beteckning 19 06.

1.3. Typ av förslag eller initiativ

☐ Ny åtgärd

☐ Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd¹²

☒ Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

☐ Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

1.4. Mål

1.4.1. Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

Detta finansieringsinstrument syftar till att stödja nedanstående strategiska mål i enlighet med kommissionens meddelande *En budget för Europa 2020 – del II* av den 29 juni 2011 (KOM/2011/500 – Budget för Europa 2020 – del II. Policybeskrivning ”Yttre åtgärder”, s. 43):

”Förbättra krisförebyggande och krislösning. EU kommer att öka sina insatser för att förebygga och lösa kriser, bevara freden och stärka den internationella säkerheten, samt förbättra sin beredskapscapacitet”.

¹¹ Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

¹² I den mening som avses i artikel 49.6 a respektive 49.6 b i budgetförordningen.

Instrumentet motsvarar dessutom de allmänna tankegångarna om samtliga externa instrument i ovanstående meddelande (s.19) där det sägs att nya instrument gör det möjligt för EU att snabbt och effektivt reagera på naturkatastrofer och katastrofer orsakade av människor.

1.4.2. *Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbudgeterade förvaltningen och budgeteringen som berörs*

Specifikt mål nr 1

I en krissituation eller begynnande krissituation, vare sig den är framkallad av människor eller genom en naturkatastrof, bidra till stabilitet genom att på ett effektivt sätt hjälpa till att bevara, upprätta eller återupprätta de villkor som krävs för att unionens utvecklings- och samarbetspolitik ska kunna genomföras effektivt.

Specifikt mål nr 2

Att bistå med en **kapacitetsstärkning för att säkra EU:s och dess partners beredskap att förebygga konflikter, bygga upp freden och hantera situationer före och efter kriser** i nära samordning med internationella, regionala och subregionala organisationer samt statliga och icke-statliga aktörer.

Specifikt mål nr 3

Att ta **itu med globala och transregionala säkerhetshot** som äventyrar fred och stabilitet.

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen.

19.06 : Krishantering och globala säkerhetshot

1.4.3. *Verkan eller resultat som förväntas*

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

- Att bidra till att EU kan agera på ett heltäckande sätt för att motverka bräckliga och instabila lägen, t.ex. begynnande kriser, naturkatastrofer, med riktade och kompletterande åtgärder inom ramen för stabilitetsinstrumentets krishantering.
- Att förbättra EU:s kapacitet att effektivt bidra till multilaterala och internationella ansträngningar som rör konfliktförebyggande och konfliktlösning på global nivå.
- Att stödja konfliktförebyggande och fredsbyggande åtgärder med sikte på att reducera antalet väpnade konflikter i världen och minska antalet länder som återfaller i konflikter.
- Att komma till rätta med globala och transregionala hot som ett komplement till andra EU-instrument och internationella aktörer med hjälp av kapacitetsuppbyggnad som syftar till att integrera stödmottagarna bättre i världssamfundet (däribland utveckling av nätverk, förbättrad kapacitet att samla in och utbyta information, stöd till regionalt samarbete och regionala plattformar).

1.4.4. Indikationer för bedömning av resultat eller verkan

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

- I krissituationer eller vid begynnande kriser, andelen projekt som igångsatts inom tre månader och som gett EU möjlighet att effektivt bidra till att förhindra, lösa eller stabilisera dessa kriser.
- Stärkt kapacitet för stödmottagarna att förebygga konflikter, åtgärda situationer före och efter konflikter och bygga upp fred.
- Graden av anpassning till EU:s relevanta säkerhetspolitik, inklusive den inre säkerhetens externa dimension.

1.4.5. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

I avsnitt 1 av motiveringen redogörs för vilka policybehov som instrumentet syftar till att tillgodose mot bakgrund av att den politiska vägledningen förändras. De behov som måste tillgodoses blir både kortfristiga och långsiktiga med hänsyn till krisberedskapens och krishanteringens specifika karaktär och sammanhang, detta gäller även de åtgärder som rör globala och transnationella säkerhetshot.

1.4.6. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå

Som global aktör kan EU uppträda trovärdigt och samtidigt uppfattas som neutral och som en ärlig medlare, vilket ger en konkurrensfördel vid ingripanden i många konfliktområden för att motverka upptrappning eller för att erbjuda konfliktförebyggande åtgärder. Effekten av insatserna ökar när de erbjuds på EU-nivå, då gemensamma ansträngningar ger ökat eftertryck i kontakterna med myndigheter och internationella partner. Krishanteringsåtgärder på EU-nivå maximerar samstämmigheten mellan insatserna och stödeffektiviteten. Synergier och samarbete behövs alltmer på internationell nivå eftersom givarna upplever likartade problem vad gäller knappa resurser. Det bör här noteras att ett mycket begränsat antal EU-medlemsstater bedriver krishantering eller fredsbyggande åtgärder på en nivå som går att jämföra med stabilitetsinstrumentet

Inför de alltmer komplicerande problemkomplexen kommer ingen av EU:s interna prioriteringar – säkerhet, tillväxt och nya arbetsplatser, klimatförändring, tillgång till energi, hälsa och pandemier samt migration – att kunna uppnås isolerat från övriga världen. I tider av ekonomiska kriser ger ett mer samordnat och integrerat agerande av EU och dess medlemsstater via gemensam programplanering ökat mervärdet, större styrka och legitimitet samt större verkningar och bättre effektivitet.

Stabilitetsinstrumentet 2007–2013 har visat sig ha en katalysatoreffekt i förberedelserna och förbättra förverkligandet av EU:s långsiktiga externt bistånd och yttre åtgärder som antagits av EU för att uppnå målen för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken inom ramen för avdelning V i EU-fördraget

1.4.7. Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder

Fyra år efter införandet 2007 är stabilitetsinstrumentet nu väl etablerat som effektivt kompletterande krishanteringsverktyg för EU.

Hittills har det gett EU positiva möjligheter att finansiera en lång rad mycket viktiga initiativ som rör konfliktförebyggande, krisberedskap och krishantering som en del av unionens arbete för fred, säkerhet och utveckling när inga andra av EU:s samarbetsinstrument funnits tillgängliga. Eller så har det fungerat som komplement till insatser som genomförts via andra instrument. Utnyttjandet av instrumentet måste dock påskyndas och den övergripande flexibiliteten utökas vad gäller programplanering och genomförande så att lyhördheten kan bli bättre bl.a. när rådet ger politisk vägledning och också så att framtida freds- och säkerhetsutmaningar kan bemötas på ett hållbart sätt.

Det högsta beloppet enligt förordningen för insatser som rör hot mot lag och ordning, personers säkerhet och trygghet, avgörande infrastruktur och folkhälsa har också visat sig vara otillräcklig. De övre gränserna för globala hot mot säkerheten (inklusive riskminimering och beredskapsåtgärder som rör kemiska, biologiska, radiologiska och nukleära material eller agenser) bör ses över i överensstämmelse med kommissionens förslag inom ramen för 2009 års halvtidsöversyn av förordningen för att få ökad flexibilitet att agera på tillbörligt sätt vid framväxande hot.

1.4.8. Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter

I fördraget om Europeiska unionen (artikel 21) definieras de gemensamma övergripande målen för unionens externa insatser bl.a. som "att bevara freden, förebygga konflikter och stärka internationell säkerhet". Stabilitetsinstrumentet kommer att stödja EU:s insatser för att stärka säkerheten, bevara freden och förhindra konflikt, och som för alla EU:s externa samarbetsinstrument, skydda EU:s värderingar, särskilt mänskliga rättigheter och demokrati. Det kommer att bidra till kompletterande och sammanhängande EU-insatser vid kriser, och kommer inom denna ram att kunna utnyttjas vid sidan av Gusp-insatser, distribution av humanitär hjälp och civilskyddsbistånd, makroekonomiskt stöd och instrumentet för kärnsäkerhetssamarbete. Det kommer likaledes att bidra till konfliktförebyggande, freduppbbyggnad och statsbyggande i samverkan med EU:s huvudsakliga geografiska instrument (ENI, DCI, EDF, IPA) och tematiska instrument, t.ex. europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDMR). Vid politiska kriser eller naturkatastrofer skulle det kunna tas i anspråk bl.a. för att finansiera insatser som kopplar samman humanitär hjälp med utvecklingsbistånd (Att knyta samman katastrof-, återanpassnings- och utvecklingsbistånd) som ersättning, nämligen då de viktigaste geografiska eller tematiska instrumenten inte kan mobiliseras i god tid eller kräver kompletterande insatser för att bli verksamma.

Uppenbara kopplingar finns mellan EU:s externa insatser för krishantering och förebyggande och åtgärder mot globala säkerhetshot och den interna EU-politiken som rör migration, rättvisa, frihet och säkerhet. Rådets slutsatser om stärkande av kopplingar mellan inre och yttre aspekter av terrorismbekämpning av den 9 juni 2011 är av särskild relevans vid sidan av arbetsmetoden för närmare samarbete och samordning på säkerhetsområdet i EU av den 6 juni 2011. Med tanke på att många transregionala hot och risker också tillhör EU:s viktigaste säkerhetsprioriteringar skulle instrumentet också kunna bidra till genomförandet av den

européiska säkerhetsstrategin (reviderad 2008) och täcka den ”externa dimensionen” av EU:s strategi för inre säkerhet (2010). Naturkatastrofer, miljöförstöring och kapplöpning efter resurser skärper konflikter, särskilt om fattigdom råder och befolkningen ökar, med humanitära, hälsomässiga, politiska och säkerhetsmässiga konsekvenser, bl.a. större migration.

1.5. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

☒ Förslag eller initiativ som pågår under **begränsad tid**

- ☒ Förslaget eller initiativet ska gälla från 1.1.2014 till 31.12.2020.
- ☒ Den påverkar resursanvändningen från 1.1.2014 till 31.12.2020
- ☐ Förslag eller initiativ som pågår under en **obegränsad tid**
- Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.6. Planerad metod för genomförandet¹³

☒ **Direkt centraliserad förvaltning** som sköts av kommissionen

☒ **Indirekt centraliserad förvaltning** genom delegering till

- ☒ genomförandeorgan
- ☒ byråer/organ som inrättats av gemenskaperna¹⁴
- ☒ nationella offentligrättsliga organ eller organ som anförtrots uppgifter som faller inom offentlig förvaltning
- ☒ personer som anförtrots ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten i den mening som avses i artikel 49 i budgetförordningen

☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna

☒ **Decentraliserad förvaltning** med tredjeländer

☒ **Gemensam förvaltning** med internationella organisationer (*ange vilka*)

Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under ”Anmärkningar”.

Anmärkningar

¹³ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

¹⁴ Organ som avses i artikel 185 i budgetförordningen.

Instrumentets särskilda uppgift att användas vid kriser och konflikter samt att förbättra krisberedskapsinsatser och möta globala och transnationella säkerhetshot gör att det måste ha resurser för ett maximalt antal förvaltningsmetoder.

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder

Kommissionens övervaknings- och utvärderingssystem är i allt högre grad resultatriktade. De involverar intern personal och externa experter.

Projektförvaltare vid delegationer och vid huvudkontoret övervakar kontinuerligt genomförandet av program och projekt på olika sätt, där så är möjligt även genom besök på fältet. Övervakningen ger värdefull information om framstegen. Den hjälper de projektansvariga att fastställa faktiska och potentiella flaskhalsar, och att vidta korrigerande åtgärder.

Externa, oberoende experter anlitas för att bedöma resultatet av EU:s yttre åtgärder via tre olika system. Bedömningarna bidrar positivt till ansvarsutkrävandet och till att pågående åtgärder förbättras. De gör det möjligt att bygga vidare på tidigare erfarenheter vid när man utformar framtida politik och insatser. I alla verktyg används OECD-DAC:s internationellt erkända utvärderingskriterier (bl.a. (potentiell) verkan).

För det första ger huvudkontorets resultatriktade övervakningssystem (ROM) en kortfattad, fokuserad ögonblicksbild av kvaliteten på ett urval av insatser på projektnivå. Oberoende ROM-experter sätter med hjälp av en strukturerad och standardiserad metod betyg som lyfter fram starka och svaga sidor i projektet och ger vidare rekommendationer om hur effektiviteten kan förbättras.

Utvärderingar på projektnivå, som görs av den EU-delegation som ansvarar för projektet, ger en mer ingående och djuplodande analys och hjälper de projektansvariga att förbättra pågående insatser och förbereda framtida insatser. Externa oberoende experter med tematisk och geografisk sakkunskap anlitas för att utföra analysen och samla in synpunkter och underlag från samtliga berörda parter, inte minst de slutliga stödmottagarna.

Kommissionen gör också strategiska utvärderingar av sin politik; allt från planeringen av och strategin för insatser i en specifik sektor till genomförandet av dem (t.ex. hälso- och sjukvård, utbildning osv.) i ett land eller en region, eller av ett visst instrument. Dessa utvärderingar utgör ett viktigt underlag vid utformningen av politiska åtgärder, instrument och projekt. Alla utvärderingar publiceras på kommissionens webbplats och en sammanfattning av slutsatserna tas med i årsrapporten till rådet och Europaparlamentet.

Särskild information om storleken på de klimatrelaterade utgifterna, beräknade enligt Rio-markörmetoden, kommer – såsom angavs i meddelandet om den fleråriga budgetramen i juni 2011 – att ingå i IFS budgetutgiftsposter i linje med uppgifterna i de årliga verksamhetsförklaringarna inom den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen, alla programdokument, och likaså i utvärderingarna på samtliga nivåer samt i årsrapporterna.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

Riskmiljö

I den operativa miljö där detta instruments stöd delas ut finns följande risker för att målen inte uppnås, att den ekonomiska förvaltningen inte är optimal och/eller att gällande regler följs bristfälligt (fel som rör laglighet och korrekthet):

- Ekonomisk/politisk instabilitet och/eller naturkatastrofer kan leda till svårigheter och förseningar vid utformning och genomförande av insatserna, särskilt i bräckliga stater.
- Bristen på institutionell och administrativ kapacitet i partnerländerna kan leda till svårigheter och förseningar vid utformning och genomförande av insatserna.
- Geografiskt spridda projekt och program (som i huvudsak omfattar många länder/territorier/regioner) kan medföra logistiska/resursmässiga problem vad gäller övervakningen - särskilt all uppföljning ute på fältet.
- Mångfalden av potentiella partner/stödmottagare, alla med sina olika interna kontrollstrukturer och kapaciteter, kan fragmentera och därför undergräva ändamålsenligheten och effektiviteten för de resurser som kommissionen har till sitt förfogande för att stödja och övervaka genomförandet.
- Kvalitativt dålig eller ofullständig data rörande utfall och verkan av externt bistånd/nationella utvecklingsplaner i partnerländerna kan försvaga kommissionens förmåga att lämna rapport och ansvara för resultaten.

Förväntad risk för att tillämpliga bestämmelser inte kommer att efterlevas

Vad avser brister i efterlevnaden är målet för instrumentet att bibehålla den tidigare risknivån (felfrekvens) för den portfölj som sköts av tjänsten för utrikespolitiska instrument och GD Utveckling och samarbete (nedan kallade *FPI* och *GD DEVCO*), dvs. en kvarstående "netto"-felnivå (på flerårig basis efter det att samtliga planerade kontroller och korrigeringar har utförts på avslutade avtal) på mindre än 2 %. Detta har av hävd inneburit en uppskattad felnivå på 2–5 % i termer av ett årligt slumpvis utvalt stickprov av transaktioner som görs av revisionsrätten för den årliga revisionsförklaringen (DAS). GD DEVCO/FPI anser att detta är den minsta möjliga risknivån vad avser brister i efterlevnaden som går att uppnå i den högriskmiljö som den verkar i och med hänsyn tagen till den administrativa bördan och nödvändig kostnadseffektivitet för kontroller av regelefterlevnaden.

2.2.2. Planerade kontrollmetoder

GD DEVCO/FPI:s internkontrollstruktur

GD DEVCO/FPI:s interna kontroll- och förvaltningsprocess är utformad för att skapa rimlig säkerhet om att målen uppnås och om att verksamheten är effektiv och ändamålsenlig, att den ekonomiska rapporteringen är tillförlitlig samt att relevanta rättsliga och procedurmässiga regler efterlevs.

Effektivitet och ändamålsenlighet

GD DEVCO/FPI kommer för alla sina instrument fortsatt att använda en specialutformad regelram vid handläggningen av stöden för att säkra att allt sker ändamålsenligt och effektivt (och för att dämpa den höga risknivå som finns i den miljö där det externa biståndet ges). Detta vid sidan av alla de olika delarna av kommissionens övergripande strategiska policy- och planeringsprocess, internrevisionsmiljö och övriga krav enligt kommissionens interna kontrollnormer. I ovanstående regelram ingår:

- En decentraliserad förvaltning av större delen av det externa stödet av EU:s delegationer ute på fältet.
- En tydlig och formaliserad ekonomisk ansvarighetskedja (från den delegerade utanordnaren) via vidaredelegering till delegationschefen (för FPI).
- En tydlig och formaliserad ekonomisk ansvarighetskedja (från den delegerade utanordnaren (generaldirektören) via en vidaredelegerad utanordnare (direktör) vid huvudkontoret till delegationschefen (för DEVCO).
- Regelbunden rapportering från EU:s delegationer till huvudkontoret (förvaltningsrapporter om externt bistånd för DEVCO) inklusive en årlig försäkran av delegationschefen.
- Ett gediget utbildningsprogram för personal både vid huvudkontoret och ute i delegationerna.
- Betydande stöd och vägledning för huvudkontoret/delegationerna (även via internet).
- Regelbundna kontrollbesök på de decentraliserade delegationerna mellan vart 3 och 6 år.
- En underliggande metod för projekt- och programcykeln som inbegriper:
- När så är lämpligt, kvalitetsstödsverktyg för utformningen av insatsen, på vilket sätt den ska förverkligas, finansieringsmekanismen, förvaltningssystem, bedömning och urval av genomförandepartner etc.
- Program- och projektförvaltning, övervaknings- och rapporteringsverktyg för att genomförandet ska bli effektivt, bl.a. regelbunden extern övervakning på plats av projekt.
- Meningsfulla utvärderings- och revisionskomponenter.

Finansiell rapportering och redovisning

GD DEVCO/FPI avser även fortsatt att följa de högsta normerna för redovisning och finansiell rapportering som bygger på kommissionens system för periodiserad redovisning (ABAC) liksom även särskilda verktyg för externt stöd som t.ex. det gemensamma systemet för information inom Relex (CRIS).

Metoder för kontrollen av efterlevnaden av relevanta lagar och förfaranden finns fastställda i avsnitt 2.3 (Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter).

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oegentligheter/oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

Mot bakgrund av den högriskmiljö som FPI/EuropeAid arbetar i måste man för deras del räkna med mängder av potentiella fel (oriktigheter) vad gäller efterlevnaden av reglerna vid transaktioner och bygga in omfattande kontroller som ska förebygga, upptäcka och korrigera felen så tidigt som möjligt i betalningsprocessen. Detta innebär i praktiken att FPI/EuropeAid i sina kontroller av efterlevnaden kommer att lägga tonvikten vid förhandskontroller på flerårsbasis gjorda både av externa revisorer och av kommissionens personal ute på fältet innan projekten får slututbetalningen (samtidigt som man fortsätter att göra vissa efterhandsrevisioner och –kontroller), vilket är ett mycket striktare skydd än vad som krävs enligt budgetförordningen. Vad avser efterlevnaden består EuropeAid/FPI:s regelverk av bl.a. följande viktiga komponenter:

Förebyggande åtgärder

- Obligatorisk kärnutbildning i bedrägerifrågor för personal som handlägger stöd samt för revisorer.
- Vägledning (också via internet) inklusive *the Practical Guide to Contracts, the EuropeAid Companion* samt uppsättning verktyg för ekonomisk förvaltning (för genomförandepartner);
- En förhandsbedömning som ska säkra lämpliga bedrägeribekämpningsåtgärder som förebygger och avslöjar bedrägerier vid handläggningen av EU-medel har införts vid de myndigheter som handhar relevanta medel genom gemensam och decentraliserad förvaltning.
- Förhandsgranskning av bedrägerimotverkande mekanismer i partnerlandet som del av bedömningen av stödkriteriet för budgetstöd gällande förvaltningen av de offentliga finanserna (dvs. aktivt åtagande att bekämpa bedrägeri och korruption, lämpade inspektionsmyndigheter, tillräcklig rättslig kapacitet samt verkningsfulla mekanismer för respons och påföljd).
- Kommissionen undertecknade det internationella initiativet för öppenhet (IATI) i Accra 2008 och samtyckte till en standard för biståndsoppenhet som säkrar lägligare, mer detaljerad och regelbundna uppgifter om biståndsfloren och dokument.

Kommissionen genomför sedan den 14 oktober 2011 den första fasen av IATI-standarderna avseende öppenhet vad gäller biståndsinformation före nästa högnivåforum om biståndseffektivitet i Busan i november 2011. Kommissionen tänker dessutom samarbeta med EU:s medlemsstater på en gemensam webbaserad it-applikation som kallas TR-AID som omvandlar EU:s biståndsuppgifter som lämnats via IATI och andra källor till användarvänlig information.

Åtgärder för upptäckt och korrigering av fel

- Externa revisioner och kontroller (både obligatoriska och riskbaserade), bl.a. av Europeiska revisionsrätten.
- Retroaktiva kontroller (på riskbasis) och återkrav.

- Avbruten EU-finansieringen vid allvarliga bedrägerifall, bl.a. storskalig korruption, fram till dess att myndigheterna har vidtagit lämpliga åtgärder i syfte att korrigera och förhindra sådana bedrägerier i framtiden.

FPI/EuropeAid kommer att arbeta vidare på sin bedrägeribekämpningsstrategi i linje med kommissionens nya bedrägeribekämpningsstrategi som antogs den 24 juni 2011 för att bl.a. säkra att

- EuropeAid/FPI:s interna bedrägeribekämpningsrelaterade kontroller är helt anpassade till ovan nämnda bedrägeribekämpningsstrategi,

- EuropeAid/FPI:s bedrägeririskhantering är inriktad på att fastställa bedrägeririskområden och adekvata motåtgärder,

- de system som används för utbetalning av EU-medel i tredjeland gör det möjligt att ta fram relevanta uppgifter i syfte att överföra dessa uppgifter till bedrägeririskhantering (t.ex. dubbel finansiering).

- man, när så krävs, kan inrätta nätverksgrupper och lämpliga it-verktyg avsedda att analysera bedrägerifall som rör sektorn för externt bistånd.

2.4. Uppskattning av kostnaderna och fördelarna med kontrollerna

Stabilitetsinstrumentets interna kontroll- och förvaltningskostnader bör vara nästan desamma som de kostnader som EuropeAid beräknat för förvaltningen av sina instrument för yttre åtgärder (dvs. 6 % av totalanslaget):

För EuropeAids portfölj som helhet uppskattas de interna kontroll- och förvaltningskostnaderna årligen sammanlagt till i genomsnitt **658 miljoner euro** i åtaganden i 2014–2020 års budgetplanering. Då ingår förvaltningen av Europeiska utvecklingsfonden som är en integrerad verksamhet inom EuropeAids förvaltningsstruktur. Dessa ”icke-operativa” kostnader utgör ungefär **6,4 %** av det uppskattade årliga genomsnittet på **10,2 miljarder euro** som planeras för EuropeAids totala (operativa + administrativa) åtaganden för sin utgiftsportfölj som är finansierad via EU:s allmänna budget och Europeiska utvecklingsfonden för perioden 2014–2020.

Dessa förvaltningskostnader omfattar all EuropeAid-personal vid huvudkontoret och ute i delegationerna, infrastruktur, resor, utbildning, övervakning, utvärdering och revisionsavtal (inklusive dem som ingått av stödmottagare).

EuropeAid vill med tiden reducera förhållandet förvaltning/operativ verksamhet med hjälp av de nya instrumentens förbättrade och förenklade upplägg, med utgångspunkt i de ändringar som sannolikt kommer att ske när budgetförordningen revideras. Den huvudsakliga nyttan med dessa förvaltningskostnader kommer i dagen i den mån de politiska målen uppfylls, resurserna används effektivt och ändamålsenligt samt genom robusta kostnadseffektiva förebyggande åtgärder och andra kontroller som säkerställer att medlen används på ett lagligt och korrekt sätt.

Förbättringarna av förvaltningens karaktär och inriktning samt kontrollerna av efterlevnaden vad avser portföljen kommer visserligen att fortsätta, men dessa kostnader är ändå i princip nödvändiga för att man effektivt och ändamålsenligt ska uppnå målen för instrumenten med minimala risker för brister i efterlevnaden av reglerna (kvarstående fel på under 2 %). De är betydligt lägre än de risker man löper om man avlägsnar eller trappar ned interna kontroller inom detta högriskområde.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Beteckning.....]	Diff.. /Icke.diff (15)	från Efta ¹⁶ - länder	från kandidat- länder ¹⁷	från tredje- länder	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
IV	19 06 : Krishantering och globala säkerhetshot					
	19 06 01 Krishantering och beredskap					
	19 06 01 01 Krishantering och beredskap					
	19 06 01 02 Avslutande av det tidigare samarbetet					
	19 06 02 Insatser för att skydda länder och deras befolkningar mot kritiska tekniska hot					
	19 06 02 01 Insatser inom riskminimering och beredskap i samband med kemiska, nukleära och biologiska material eller agens					
	19 06 02 02 Förberedande åtgärder – Minska antalet kärnvapen, kemiska och biologiska vapen och handeldvapen	Diff.	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
	19 06 02 03 Unionens politik för att bekämpa spridning av lätta vapen					
	19 06 03 Regionöverskridande insatser mot organiserad brottslighet, människohandel, skydd av viktig infrastruktur, hot mot folkhälsan och kampen mot terrorism					
	19 06 09 Pilotprojekt: Program för fredsbyggande verksamhet som sker under ledning av icke-statliga organisationer					

- Nya budgetrubriker som föreslås

Redovisa de berörda rubrikerna i budgetramen i nummerföljd och – inom varje sådan rubrik – de berörda budgetrubrikerna i den årliga budgeten i nummerföljd

¹⁵ Differentierade respektive icke-differentierade anslag

¹⁶ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

¹⁷ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer [Beteckning.....]	Diff./Icke-diff.	från Eftaländer	från kandidatländer	från tredje-länder	enligt artikel 18.1 aa i budgetförordningen
IV	19 06: Krishantering och globala säkerhetshot	Diff. anslag	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ
	19 06 01 Reaktion på kriser eller begynnande kriser					
	19 06 02 Konfliktförebyggande, krisberedskap och fredsbyggande åtgärder					
	19 06 03 Globala och transregionala säkerhetshot					

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Antal	Rubrik IV - Europa i världen
------------------------------------	-------	------------------------------

GD DEVCO/FPI			År n ¹⁸	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
• Driftsanslag										
Budgetrubrik (nr) 19 06 01	Åtaganden	(1)	252,315	257,577	262,837	268,232	272,923	279,274	285,370	1.878,529
	Betalningar	(2)	163,073	182,596	230,065	284,946	316,965	324,193	376,691	1.878,529
Budgetrubrik (nr) 19 06 02	Åtaganden	(1)	22,824	23,286	23,748	24,222	24,708	25,200	25,740	169,728
	Betalningar	(2)	15,064	16,766	20,898	25,675	28,538	29,106	33,681	169,728
Budgetrubrik (nr) 19 06 03	Åtaganden	(1a)	95,100	97,025	98,950	100,925	102,950	105,000	107,250	707,200
	Betalningar	(2a)	62,766	69,858	87,076	106,981	118,907	121,275	140,337	707,200
Administrativa anslag som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ¹⁹										
Budgetrubrik (nr) 19 01 04 03		(3)	10,161	10,212	10,265	10,321	11,219	10,526	10,640	73,343

¹⁸ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

¹⁹ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

TOTALA anslag för GD DEVCO/FPI	Åtaganden	=1+1a +3	380,400	388,100	395,800	403,700	411,800	420,000	429,000	2.828,800
	Betalningar	=2+2a +3	251,064	279,432	348,304	427,922	475,629	485,100	561,349	2.828,800

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	”Administrativa utgifter”							
---	----------	----------------------------------	--	--	--	--	--	--	--

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
GD DEVCO/FPI									
• Personalresurser		6,447	6,382	6,318	6,255	6,255	6,255	6,255	44,168
• Övriga administrativa utgifter		0,766	0,693	0,693	0,693	0,693	0,693	0,693	4,923
TOTALT GD DEVCO/FPI	Anslag	7,213	7,075	7,011	6,948	6,948	6,948	6,948	49,091

TOTALA ANSLAG för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	7,213	7,075	7,011	6,948	6,948	6,948	6,948	49,091
---	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		År N ²⁰	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
TOTALA ANSLAG för RUBRIKerna 1–5 i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	387,613	395,175	402,811	410,648	418,748	426,948	435,948	2.877,891
	Betalningar	258,277	286,507	355,315	434,870	482,577	492,048	568,297	2.877,891

²⁰ Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

3.2.2. Beräknad inverkan på driftsanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftsanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftsanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbeteckning			År n		År n+1		År n+2		År n+3		För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)						TOTALT	
↓																		
		OUTPUT																
	T y p 21	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Antal	Kostnad	Totalt resultat	Total kostnad
SPECIFIKT MÅL nr 1 I krissituationer eller begynnande kriser, vare sig de är orsakade av människor eller naturkatastrofer, bidra till stabilitet genom att på ett effektivt sätt hjälpa till att bevara, upprätta eller återupprätta de villkor som krävs för att gemenskapens utvecklings- och samarbetspolitik ska kunna genomföras effektivt ²²																		

²¹ Resultaten som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts)..

²² Mål som redovisats under punkt 1.4.2: “Specifikt/specifika mål...”

Effektiva och i god tid igångsatta åtgärder i krissituation, efter kriser eller vid begynnande kriser			32	252,3 15	32	257,5 77	32	262,8 37	32	268,2 32	32	272,9 23	32	279,2 74	32	285,3 70	224	1.878,52 9
- Resultat																		
- Resultat																		
Delsumma mål 1																		
SPECIFIKT MÅL nr 2 Att bistå med en kapacitetsstärkning för att säkra EU:s och dess partners beredskap att förebygga konflikter, bygga upp fred och hantera situationer före och efter kriser i nära samordning med internationella, regionala och subregionala organisationer samt statliga och icke-statliga aktörer.																		
- Resultat: Antal politiska dialoger och insatser för att skapa engagemang för förebyggande av konflikter, krisberedskap och fredsbyggande åtgärder igångsatta i enlighet med artikel 4 – Partnerskapet för fred			5	22,82 4	5	23,28 6	5	23,74 8	5	24,22 2	5	24,70 8	5	25,20 0	5	25,74 0	35	169,728
Delsumma för specifikt mål 2																		
SPECIFIKT MÅL nr 3 Att ta itu med globala och transregionala säkerhetshot som äventyrar fred och stabilitet.																		

- Resultat: Antal mottagarländer som efterlever relevanta internationella rättsliga regelverk avseende globala och trans-regionala hot																	
Delsumma för specifikt mål nr 3	21	95,100	21	97,025	21	98,950	21	100,925	21	102,950	21	105,000	21	107,250	147	707,200	
TOTALA KOSTNADER		370,239		377,888		385,535		393,379		400,581		409,474		418,360		2.755,457	

3.2.3. Beräknad inverkan på de administrativa anslagen

3.2.3.1. Sammanfattning

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att administrativa anslag tas i anspråk
- ☐ Förslaget/initiativet kräver att administrativa anslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n ²³	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			TOTALT
--	-----------------------	-----------	-----------	-----------	---	--	--	--------

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	6,447	6,382	6,318	6,255	6,255	6,255	6,255	44,168
Övriga administrativa utgifter	0,766	0,693	0,693	0,693	0,693	0,693	0,693	4,923
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	7,213	7,075	7,011	6,948	6,948	6,948	6,948	49,091

Belopp utanför RUBRIK 5²⁴ i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	5,275	5,230	5,186	5,142	5,142	5,142	5,142	36,257
Övriga administrativa utgifter	4,886	4,981	5,079	5,179	6,078	5,385	5,498	37,085
Delsumma för belopp utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	10,161	10,212	10,265	10,321	11,219	10,526	10,640	73,343

TOTALT	17,374	17,287	17,276	17,269	18,167	17,474	17,588	122,434
---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	---------------	----------------

²³

Med år n avses det år då förslaget eller initiativet ska börja genomföras.

²⁴

Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☐ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Uppgifterna ska anges i heltal (eller med högst en decimal)

	År N	År N+1	År N+2	År N+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
XX 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	40,9	40,5	40,1	39,7	39,7	39,7	39,7
XX 01 01 02 (vid delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
XX 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter) ²⁵							
XX 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier – totalt)	19,4	19,2	19,0	18,9	18,9	18,9	18,9
XX 01 02 02 (kontraktsanställda, vikarier, unga experter vid delegationerna, lokalanställda och nationella experter vid delegationerna)							
XX 01 04 yy ²⁶	- vid huvudkontoret						
	- vid delegationer	35,2	34,9	34,6	34,3	34,3	34,3
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 02 (kontraktsanställda, vikarier och nationella experter som arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT	95,5	94,6	93,7	92,8	92,8	92,8	92,8

För 2014 är personalen under rubrik 5 uppdelad enligt följande mellan GD DEVCO och FPI:

- Tjänsteförteckning: 18,7 heltidsekvivalenter för FPI och 22,2 heltidsekvivalenter för GD DEVCO (Total = 40,9 heltidsekvivalenter)

- Extern personal : 17,9 heltidsekvivalenter för FPI och 1,5 heltidsekvivalenter för DEVCO (Totalt: 19,4)

Beträffande personalen under rubrik 4 (BA-post inom stabilitetsinstruments program) ska noteras att en del av DEVCO-personalen vid delegationerna används för att förvalta projekt som rör krishanteringsprojekt inom ramen för stabilitetsinstrumentet som FPI ansvarar för. Just nu pågår omkring 46 projekt vid 30 olika delegationer. Bemyndigad personal som ska sändas till delegationerna enligt budgetförslaget 2012 och finansieras via BA-posten uppgår till 35 kontraktsanställda varav 30 för FPI och 5 för GD DEVCO.

19 motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

²⁵ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

²⁶ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till rådande begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	
Extern personal	

3.2.4. Förenlighet med den fleråriga budgetramen 2014–2020

- ☐ Förslaget/initiativet är förenligt med den fleråriga budgetramen 2014–2020.
- ☐ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

Förklara i förekommande fall vilka ändringar i planeringen som krävs, och ange berörda budgetrubriker och belopp.

- ☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras²⁷

Beskriv behovet av sådana åtgärder, och ange berörda rubriker i budgetramen, budgetrubriker i den årliga budgeten samt belopp.

3.2.5. Bidrag från tredje part

- Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet
- Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)			Totalt
Ange vilken extern organisation som bidrar till finansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom medfinansiering								

²⁷

Se punkterna 19 och 24 i det interinstitutionella avtalet.

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
 - ☐ Påverkan på egna medel
 - ☐ Påverkan på ”diverse inkomster”

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgeten	Belopp som förts in för det innevarande budgetåret	Förslagets eller initiativets inverkan på inkomsterna ²⁸						
		År n	År n+1	År n+2	År n+3	För in kolumner för så många år som behövs för att redovisa inverkan på resursanvändningen (jfr punkt 1.6)		
Artikel								

Ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs i de fall där inkomster i diversekategorin kommer att avsättas för särskilda ändamål.

Ange med vilken metod inverkan på inkomsterna har beräknats.

²⁸

När det gäller traditionella egna medel (tullar och sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus 25 % avdrag för uppbördskostnader.